

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.168/2023/6.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. június 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hanyag kezelés vétsége miatt *vádltotl* ellen indított büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2022. november 2. napján kihirdetett 8/a.B.936/2020/26. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám

A végzéssel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Szolnoki Törvényszék fenti számú ítéletével vádltotl vádlottat hanyag kezelés vétségének [Btk. 377. § (1) és (2) bekezdés] vádja alól felmentette. A testület nevelőmágnafél által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott felmentése miatt, a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerinti megalapozatlanság okán az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.251/2022/7. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy az elsőfokú ítéletet a Be. 592. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjaiban meghatározott okokból tartotta részben megalapozatlannak.

[4] A fellebbviteli főügyészség indítványozta a tényállás több ponton történő kiegészítését abban a körben, hogy a vádlott tisztában volt azzal, hogy tanúl fogja ténylegesen irányítani a kivitelezési munkákat, annak ellenére, hogy az önkormányzatnak az általa képviselt cég1-vel több korábbi teljesítésével és pénzügyi elszámolásával kapcsolatban vitája volt és az önkormányzatnak anyagi követelése állt fenn a cég1-vel szemben.

[5] Továbbá indítványozta annak megállapítását, hogy vádltotl vádlott azzal a magatartásával, hogy előlegszámla kifizetését megelőzően nem követelte meg biztosíték nyújtását, továbbá azzal, hogy az első részszámla kifizetésére anélkül adott utasítást a hivatal pénzügyi ügyintézőjének, hogy a kifizetést az önkormányzat gazdasági vezetője ellenőrizte és ellenjegyezte volna, megszegte a törvényben előírt kötelezettségét és ezzel összefüggésben 69.339.940.- forint vagyoni hátrányt okozott a sértettnek.

[6] Az ügyészség megítélése szerint az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetést vont le az okozati összefüggés, valamint a vádlott bűnösségének hiányára, ezért tévedett amikor a vádlottat felmentette, mivel tévesen helyezkedett a törvényszék arra az álláspontra, hogy a vagyoni hátrány a vádlott szabályszerű magatartása esetén sem lett volna elkerülhető, arra figyelemmel, hogy mivel a sértéstelep felújítása nem fejeződött be, a hatóság mindenképpen kötelezte volna az önkormányzatot a támogatás visszafizetésére.

[7] Ebben a körben a fellebbviteli főügyészség arra hivatkozott, hogy a kormányhivatal határozatában egyéb mulasztásokat is az önkormányzat terhére rótt, így egyebek mellett az ún. tűzivíz tároló megépítésének az elmaradását, amely nélkül a beruházás

nem kaphatott volna használatbavételi engedélyt. Ennek elmaradása véleménye szerint azonban az önkormányzat magatartásán múlott. Az önkormányzat által benyújtott támogatási kérelem munkatervében ugyanis még szerepelt a tűzivíz tároló megépítése, azonban az már az ajánlattételi felhívásból és a cég² ajánlatából is kimaradt.

[8] Egyetértett a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, amely szerint az a tény, hogy a részszámla összegéből az előleg arányos része levonásának elmaradása nem ütközött törvényi rendelkezésbe, ugyanakkor az véleménye szerint mindenképpen egy olyan a vádlott gondatlanságának irányába mutató körülmény, amely szerepet játszott a hatósági döntés meghozatalában. Megítélése szerint – ellentétben a törvényszék okfejtésével – kétséget kizáróan azt sem lehet kizárni, hogy amennyiben az önkormányzat mindent a törvénynek és az egyéb jogszabályoknak megfelelően, illetve a vállalkozási szerződésben meghatározott szerint hajt végre, akkor a hatóság nem kötelezte volna a teljes támogatási összeg visszafizetésére, hiszen az nem tisztázott, hogy a sertéstelep felújítása melyik fél magatartására visszavezethető okból nem fejeződött be.

[9] Így a kifejtettek alapján az ügyészségnek az az álláspontja, hogy a vádlott törvényszegő magatartása és a bekövetkezett vagyoni hátrány között az ok-okozati kapcsolat fennáll, ezért indítványozta a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását. A bekövetkezett eredmény vonatkozásában véleménye szerint a vádlott hanyag gondatlansága állapítható meg.

[10] A büntetés kiszabása körében a fellebbviteli főügyészség enyhítő körülményként indítványozta értékelni az időmúlást és a gondatlanság enyhébb formáját, míg súlyosító körülményként, hogy a vádlott a polgármesteri tisztségével összefüggésben követte el a bűncselekményt. Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, vádlott¹ vádlott bűnösségét hanyag kezelés vétségében [Btk. 377. § (1) bekezdés 1. fordulat és (2) bekezdés] állapítsa meg, a vádlottat szabadságvesztésre ítélje, a szabadságvesztést fogházban rendelje végrehajtani és annak végrehajtását próbaidőre függessze fel és állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[11] vádlott¹ vádlott védője a fellebbviteli főügyészség átiratára tett észrevételeiben kifogásolta a főügyészség tényállás kiegészítése körében tett indítványait. Véleménye szerint a törvényszék ítélete az ügyészség által hivatkozott körben tartalmazott ténymegállapításokat, a ténymegállapításokat az elsőfokú bíróság meg is indokolta. Részletesen hivatkozott a törvényszék által értékelt bizonyítékokra, amely alapján megállapítható, hogy a cég¹ nem volt alvállalkozója a cég²-nek, továbbá, hogy az önkormányzat és tanúl között korábbi fennálló viták a szerződés megkötésekor még nem voltak.

[12] Az okozati összefüggés fennállta kapcsán a védő álláspontja szerint a törvényszék körültekintően vizsgálta, hogy van-e okozati összefüggés a vádlott kötelezettségzegése és a bekövetkezett vagyoni hátrány között és helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a szabálytalan kifizetéseket a vállalkozási szerződés teljesítése, a beruházás megvalósulása felülírta volna.

[13] vádlott¹ vádlott védője hivatkozott arra is, hogy a közbeszerzési eljárás megindítására testület neve Képviselőtestületének határozata alapján került sor, így a képviselőtestület határozata alapján került sor arra is, hogy a pályázaton nyertesnek kihirdetett cég²-vel a vádlott a vállalkozási szerződést aláírta. A pályázaton nyertes személyről is a képviselőtestület döntött. Így összességében indítványozta, hogy a Szegedi Ítéltábla a Szolnoki Törvényszék ítéletét hatályában tartsa fenn, a fellebbviteli főügyészség indítványát pedig utasítsa el.

[14] A védő a fellebbezési nyilvános ülésen fenti észrevételeit változatlanul fenntartva hivatkozott a közbeszerzésről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban Kbt.) 131. § (1) bekezdésére is, amely értelmében a vádlottnak törvényi kötelezettsége volt a cég2-vel a szerződés megkötése.

[15] A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen az utolsó szó jogán az eljárás során előterjesztett védekezését változatlanul megismételve csatlakozott a védője által előadottakhoz, továbbá felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyészség által kifogásolt tűzivíz tároló megépítése azért nem került bele a vállalkozási szerződésbe, mert a szerződés megkötésének időpontjáig a szomszédos telken fellelhető tűzivíz tározó használatára a sertéstelep engedélyt kapott, így annak megépítése már nem volt szükséges.

[16] Az ügyészség által a vádlott terhére bejelentett fellebbezés *nem alapos*.

[17] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezés irányára figyelemmel a Be. 590. § (1), (2), (4) és (10) bekezdései alapján a Be. 590. § (7), (8) és (9) bekezdései figyelembevételével az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

[18] Ezen teljes körű felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett eljárása során olyan eljárási szabálysértést, amely a felülbírálat akadályát képezni és hatályon kívül helyezését eredményezne.

[19] Az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte. A részben egymást megerősítő, részben egymásnak ellentmondó bizonyítékokat megfelelő módon értékelte, azokat egymással összevetette és az ügyiratoknak is megfelelő, okszerű indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el a tényállás megállapítása során és hogy miért került sor a vádlotti vallomás egy részének elvetésére. A bíróság a logika szabályainak megfelelő következtetéseket vont le és megfelelő indokát adta annak is, hogy az általa megállapított tényállás miért tért el a vád történeti tényállásától. A bizonyítékok helyes értékelése alapján került sor a tényállás megállapítására, és mindez alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg.

[20] A fellebbviteli főügyészség által indítványozott tényállás kiegészítés kapcsán a másodfokú bíróság osztotta a védelmi álláspontot. vádlott1 vádlott a testület neve képviselőtestületében eljárva a vállalkozási szerződést a közbeszerzési eljárás nyertesével, a cég2-vel kötötte meg. A szerződéses partner kiválasztása nem egyszemélyes döntés volt, testület neve Képviselőtestülete bízta meg a vádlottat a közbeszerzési eljárás megindítására. Az eljárás során az ajánlattevők fizetőképességének vizsgálata tanú2 közbeszerzési tanácsadó feladata volt. A résztvevők közül a legkedvezőbb ajánlat alapján testületi döntés született arról, hogy kivel kell vádlott1 vádlottnak a szerződést megkötnie. A 2015. évi CXLI. törvény – azaz a közbeszerzésekről szóló törvény – 75. §-a határozza meg, hogy milyen esetekben eredménytelen a közbeszerzési eljárás. Ilyen törvényi okok nem álltak fenn, ezért a törvény 131. § (1) bekezdése alapján a vádlottnak törvényi kötelezettsége volt az, hogy a nyertes ajánlattevővel szerződést kössön, amin nem változtat az a tény sem, hogy vádlott1 vádlott tisztában volt azzal, hogy a beruházás művezetője, tanú1 a cég1 képviselője lesz a beruházás művezetője. Erre figyelemmel nem osztotta az ítéltábla azt a fellebbviteli főügyészség által képviselt álláspontot, amely szerint vádlott1 vádlott nem a kellő gondossággal járt el a szerződéskötés során.

[21] A fellebbviteli főügyészség vagyoni hátrány okozásával kapcsolatos tényállás kiegészítésére vonatkozó indítványát illeti, a hivatkozott mulasztásoknak a tényét az elsőfokú ítélet tényállása tartalmazta, annak megállapítása, hogy a vagyoni hátrány ezekkel okozati

összefüggésben keletkezett-e, avagy ezektől függetlenül is elkerülhetetlenül bekövetkezett volna, már a tényekből levont jogi következtetés, amely nem a tényállás része. A másodfokú bíróság megítélése szerint helyes volt az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, amely szerint a vádlott kötelezettségszegő magatartása és a bekövetkezett vagyoni hátrány között az ok-okozati kapcsolat nem állapítható meg, tekintve, hogy a vagyoni hátrány elsődlegesen azért következett be, mert a vállalkozó a szerződést felmondta, a munkaterületről levonult. Így a vagyoni hátrány a kivitelező ezen magatartása miatt abban az esetben is bekövetkezett volna, ha a tényállásban írt mulasztásokat nem követi el vádlottl vádlott, hiszen a beruházás határidőre nem készült el és annak szerződés szerinti folytatására sem volt esély, ezért az önkormányzatnak a felvett támogatást mindenképpen vissza kellett volna fizetnie.

[22] Megjegyzi ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság, hogy az előlegszámla kifizetését követően az építkezés elkezdődött, a beruházás eljutott a 30%-os készültségi fokhoz, amikor az I. részszámla kiállításra került. Ezt követően a munka leállításáig 40%-os készültségi fokot ért el a kivitelezés. Így helytálló az a következtetés, hogy ha a munkálatok elvégzésre kerültek volna, a szabálytalan kifizetések a beruházás megvalósulása miatt nem bírtak volna jelentőséggel.

[23] Összességében tehát helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott bűncselekményt nem követett el, és ezért a felmentő rendelkezés törvényes volt.

[24] A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság az ügyészség által bejelentett fellebbezést alaptalannak ítélte és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja és a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádlott új személyazonosító igazolványának számát az ítéltábla megállapította.

[26] Tájékoztatja az ítéltábla a vádlottat, hogy a Be. 576. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az állam az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított egy hónapon belül jogszabályban meghatározott mértékben megtéríti a vádlott költségét, továbbá meghatalmazott védőjének díját és költségét, figyelemmel arra, hogy a vádat az ügyészség képviselte és a bíróság a vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. A másodfokú bíróságnak a határozat meghozatalakor nem állt rendelkezésére elégséges adat ahhoz, hogy megállapítsa a vádlott költségét, illetve meghatalmazott védőjének az eljárás során felmerült költségét, ezért erről a határozat meghozatala során rendelkezni nem tudott.

[27] Az végzés ellen a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2023. június 27.

dr. Nagy Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

dr. Katona Dorottya s.k.

előadó bíró

dr. Kóbor Jenő s.k.

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.168/2023/6. számú végzése és a Szolnoki Törvényszék 8/a.B.936/2020/26. számú ítélete a jelen végzés folytán jogerős.

A jogerőre emelkedés időpontja: 2023. június 27.

Szeged, 2023. június 27.

dr. Nagy Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

